

Olv.: 2Kir 4,42-44 – Ef 4,1-6 – Jn 6,1-15

A csodálatos kenyérszaporítás

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Rituálisan nagyon leegyszerűsített ez a mai szentmise, mert amit megszoktunk vasárnapról-vasárnapra, az most nincs. Köszönöm, hogy eljöttél orgonálni, hogy legalább az orgona megszólaljon ma is. A mai helyzet felszólít bennünket arra, hogy legalább lelkiekben legyen gazdagabb ez a szentmise, mint általában! Ez a célja és értelme minden vasárnapnak, hogy az ember lelkiekben gazdagodjon! Különben minek gyűlünk össze?

Ezt a szentmisét azokért ajánljuk fel, - ezt kérte valaki - akikért senki se imádkozik!

Elég nagy sereg lehet! Nagyon örülök az ilyen szándékoknak! Ezt a szentmisét ajánljuk fel azokért az emberekért, akikre nem gondolnak! Sajnos a pogány világ olyan, hogy az emberek általában nem egymásra gondolnak, hanem önmagukra!

Elég, ha elfogadjuk egymást, ***elég***, ha figyelünk egymásra,

elég, ha összetartozunk egymással!

Ez az ember útja, amelyen kimenekülhet

az ő egyéni önző világából, meg abból a világból,

amit az önző emberek építenek!

Nincs más út! Különben magunkra maradunk!

Gondoljunk ma az Annákra, vannak itt Anna nevű Testvéreink? Egy, kettő, hárman is vannak, imádkozzunk értük! Isten éltesse az Anna nevű Testvéreinket! Gondoljanak édesanyámra is, őt is Annának hívták! Sokan mások vannak még, akik ilyenkor megjelennek az emlékezetünkben! Hálasak lehetünk egymásnak sok mindenért! Tartsunk bűnbánatot!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Nagyon fontos az üzenete ennek a kenyérszaporítás történetnek, amit ma hallottunk. Mind a négy evangélista megírja, sőt ketten kétszer is foglalkoznak ezzel a történettel. Hatszor szerepel az újszövetségi Szentírásban. Jó lenne, ha ma ennek a történetnek üzenete eljutna hozzánk! Mindennek van üzenete. Jézus tanításának a legfőbb üzenete van! Nagyon szeretném, ha valóban mindannyian valamit megértenénk ennek lényegéből! Jézus, amit tesz, az mind jelszerű, valamit mindig jelöl, valamit mindig megvilágosít! Sőt! Jézus a legfőbb jel, ő az Emmanuel! Jézus az, akiben velünk az Isten! Következésképpen Jézus minden megnyilatkozása, minden történet valamiképpen az Istenre utal! Sokféleképpen értelmezik ennek az evangéliumi történetnek a tartalmát. Ezekből egy-két gondolatot mondok, aztán azt mondom, amely véleményem szerint a legfontosabb üzenet.

A szentírás-magyarázók szerint ez a történet részben ***visszautal***, részben ***előremutat***. Visszautal a zsidóság történetére, amikor Isten csodálatos módon nem egyszer kimutatta, hogy gondoskodik az ő népéről. Előremutat, utal az utolsó vacsorára, amikor Jézus azt a

titokzatos kenyeret kínálja föl, adja oda apostolainak. Ugyanakkor itt van egy elem, hogy amikor észrevették az emberek, hogy mi is történt, akkor erőszakkal királlyá akarták tenni Jézust.

***Ennek üzenete az, hogy aki kenyeret ad, az uralkodói gesztust tesz!
Ez az egyik nagyon jellemző megfogalmazása a szentírás-magyarázóknak.***

A másik megfogalmazás szerint, amikor Jézus látja azt a hatalmas tömeget maga előtt, akkor azt olvassuk: megesett rajtuk a szíve, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok! Jézusnak ez a tette, hogy eteti az övéit, ez **pásztori gesztus**, pásztori tett! Ahogy a pásztor gondoskodik a nyájáról, ahogy a nyáj nem tud létezni a pásztor gondoskodása nélkül, Jézusnak ez a tette erről árulkodik. Valójában a nép nem tud élni Jézus nélkül, a pásztor nélkül! Ha megpróbál... Ma próbálgatja a világ a Jézus, a pásztor nélküli életet. Látjuk, hogy néz ki! Mintha elcsatangolt volna! Mintha utat tévesztett volna! Mintha magára hagyatott lenne! Bár elég magabiztos a mai ember. A szentírás-magyarázók ezt mondják. Ezen is érdemes elgondolkodni, jól van-e így? Jobb-e így, hogy Jézus pásztori szolgálatát semmibe vesszük és éljük a magunk életét azon értékek szerint, amit mindegyikünk külön-külön magának tart értéknek. ***Vagy az a jézusi ajánlat mégiscsak figyelemre méltó!***

Nagyjából ezeket a megállapításokat teszik a szentírás-magyarázók ezzel a történettel kapcsolatosan. Egyrészt visszautalnak a zsidóság történetére, ahol az Isten pásztor király, ahol az Isten eteti az ő népét! Másrészt előremutat az utolsó vacsorára, a kenyér titokzatos történetére, amely lelki táplálékként akar lenni, amit Jézus lelkünk táplálására akar adni!

Ennek a történetnek valódi üzenete

Jézus a Megváltó! Jézus azért jött, hogy segítséget adjon az embernek! Az ember egyetlen lehetősége, amit megragadhat, hogy visszafordul az önös útjáról! Az ember visszafordul arról az útjáról, amelyen elindult Isten nélkül! Ez az emberi életünk tragédiája, elszakadtunk Istentől! Túl közel volt hozzánk az Isten, nem bírtuk ki! Nem bírtuk ki Isten elvárásait! Nem bírtuk ki Isten igényeit! Túl magasnak tartottuk a mércét, ahova Isten akart emelni bennünket! ***Elszakadtunk, elfordultunk, elindultunk a magunk útján!***

A megváltás erről szól, az embereket visszavezetni Istenhez!

Ez a Megváltó küldetése!

Ez az emberiség történetének krisztusi értelme!

Elgondolkodhatunk azon, hogy Jézus 2000 esztendőös küldetésének, munkálkodásának mi az eredménye. Fordulunk-e visszafelé, akarunk-e újra Istenhez tartozni? Sokkal inkább azt tapasztaljuk, mintha az emberiség jól érezné magát Isten nélkül! Világos! Könnyebb kötelékek nélkül élni, könnyebb úgy élni, hogy az embernek nem kell értékekhez, igazságokhoz alkalmazkodni, ***de nincs más út!***

Jézus egy asztalhoz ültet bennünket, embereket Istenben

Jézus ezzel a történettel azt fejezi ki, ami oly jellemző rá, Jézus mindig tabukat döntöget! Egy akkori zsidó rabbi nem ülhetett le asztalhoz akárkivel. Ez botránkozató cselekedet, amiről itt szó van! Hiszen ki tudta, kik ezek az emberek? Honnan jöttek, mi van bennük? Milyen érdekes, Jézus soha senkitől nem kérdezte, honnan jön, soha nem kérdezte senkinek az életét. Soha sem kutakodott, mert Jézus hitt abban, hogy a vele való találkozás nyomán átalakul az ember gondolkodása. Hatással lesz az emberre! Az, ami itt történt, a zsidók számára botrány. Hiszen ennyi ember leül, - jelképesen mondva - asztalhoz ül Jézussal.

***Jézus asztalhoz ültet mindenkit, mert ez Jézus küldetése,
 hogy egy asztalhoz ültessen minket, embereket az Istenben!.***
Micsoda üzenet ez!

Akinek asztala van, akit asztalhoz ültetnek,
 annak helye van, annak jut étel,
 az közösségben van azokkal, akik az asztal körül ülnek!

Ismerjük fel az összetartozásunkat

Jézusnak ez az üzenete ezzel a történettel, minden embert visszavezetni Istenhez! Megmutatni első gesztusát Istennek az emberek számára, hogy egy asztalhoz ülhetnek Istennel!

Isten mindenkit elfogad!
Végeredményben ez a megváltás!

Arról sem szabad megfeledkezni, hogy az ókorban kultikus jelentősége volt, szellemi, lelki értelme volt magának az étkezésnek is. A pogányok is, Plató lakomája, számtalan bölcse, akik elmélkednek a lakoma, az asztal üzenetéről.

Jézus azt akarja, hogy más emberként álljon föl mindenki az asztaltól!

Értse meg annak az asztalközösségnek a szellemi, lelki üzenetét!
 Az asztal nem azt jelenti, hogy jóllakunk!
 Az asztal azt jelenti, hogy együtt vagyunk,
 mellesleg jóllakunk, élvezzük az élet ízét, örömben együtt vagyunk!

Az üzenet elsősorban az, hogy fölismerjük az összetartozásunkat!

Az ókori, az ószövetségi és a Jézus korabeli üzenet ez, hogy közben tanulunk! Megtanuljuk a legfontosabbat, ami nélkül nem lehet emberi életet élni! Másképp nem lehet fölállni az asztaltól!

Elgondolkodtat azért, hogy aki ünnepel, az azokat hívja oda, akik a barátaik, természetesen, magától értetődő. Nagy általánosságban ma asztalközösségek nincsenek. Ezeknek a közös asztaloknak mintha idegen is lenne, hogy ott egymáshoz fordulunk, egymást megismerjük, egymás gondjával, bajával találkozunk. Ott tanítások hangzanak el. Az Egyház, a kereszténység ezt nagyon komolyan vette! Nem véletlen, hogy *az Egyház legfontosabb ünnepe a szentmise, ami egy asztalünnep, ahol mindig tanítás is van!* Van-e tanítás a különböző mulatságokon? Nem ezek ellen beszélek, csak el ne vesszen ennek az asztalnak a nagy igazsága!

Jézus mit akar a mai történettel nekünk üzeni? Jézus azt üzeni, hogy ő mindenkihez asztalhoz ül! Jézus nem személyválogató, de elvárása van! Azt várja el, hogy ugyanolyan emberként nem lehet tovább menni, mint amilyen emberként érkezünk. Ez a minimumfeltétel. Minimum ez az igény bennünk, embereinkben. Ezeket vissza kell hozni! A régi világban az Egyház ezt az üzenetet aprópénzre váltotta, ezért az Egyház imádkozott étkezés előtt, ezért az Egyház imádkozott étkezés után. *Az Egyház megköszönte Istennek az eledelt!*

***Az ember nagyon jól tudja, ha igazán őszintén gondolkodik,
 hogy emberé a munka, Istené az áldás!***

Az elmúlt napokban egy sajnálatos haláleset miatt Székelyföldön kellett járnom. Éppen ebből az egyházi üzenetből, ebből a krisztusi szemléletből egy morzsányi hullott le, amikor végre ez az iszonyú meleg mintha csillapodott volna, hatalmas felhő érkezett és nagy cseppekben kezdett esni az eső. Megérkezik egy autó a plébánia udvarára, kiugrik belőle a sekrestyés és két legnagyobb gyermeke. Kérdeztem, mi van? **Valószínű jég lesz, jövőnk harangozni!** Régen, amikor ilyen természeti veszedelem fenyegetett, akkor húzták a harangot! A lényeg az emberek hite, ami kifejeződik ezzel, meg az a tudat, hogy vissza egy kicsit, mert hiába vet az ember, nem biztos, hogy arat! Nem a magunk kezében van minden megoldás!

***El ne veszítsük ezeket a misztikus értelmeket!
El ne veszítsük ezeket a szálakat, amik így kötöznek bennünket Istenhez,
mert különben olyan nagyképűek leszünk,
hogy magunkat se látjuk, a másikat meg még kevésbé!***

A mai történet üzenete:
Jézus vissza akar vezetni bennünket az Istenhez,
aki kész velünk egy asztalközösséget alkotni!
Gondja van ránk!

***Ha ezt komolyan vesszük, akkor ebből megtanulhatjuk,
hogy egymás nélkül, egymással közös gondok,
közös örömek nélkül nem lehet élni,
csak ezek vállalásával!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!
Imádkozunk azért, hogy mi ne legyünk akadályai az emberi életnek! Mindenki jobb életet szeretne! Mindenki teljesebb életet szeretne! Mindenki összefogásról, összetartozásról beszél, de szinte mindenki úgy gondolja ezt el, hogy neki alig kelljen áldozatot hozni, durva esetben, hogy ő is jól járjon. Biztos, hogy ilyen gondolkodással nem lehet közösséget építeni! Imádkozunk azért, hogy a gondolataink megtisztuljanak és valóban egymásra találjunk önzetlenségben és áldozatkészségen.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Azt a szándékot fogalmaztuk meg, hogy azokért imádkozunk, akikért senki se imádkozik. Én most azokra is gondolok, akiknek a nyár az Istentől való szabadságot is jelenti! Az a tapasztalatom emberek elmondásából, hogy nyáron még azok is elhagyják a közösségi találkozást, vagyis a szentmisét, akik egyébként év közben nem mulasztják el. Itt a gondolkodásunkban kell rendet teremteni! Isten gondolata szerint fölépült közösséghez tartozni a megmenekülésünk! Gondoljunk ezekre az emberekre is! Most ne azokra gondoljunk, akik soha se teszik be lábukat a templomba, hanem ezekre az évközi keresztényekre és a nyári szabadságosokra!

+ Á L D Á S +